

Geschiedenis Torenkerk

Geschiedenis van de "Torenkerk"

De kerk dateert uit 1216. In deze katholieke tijd werkten hier pastoors en kapelaans. de eerst bekende pastoor heette Johannes Gapingakercke. Hij wordt genoemd in een akte uit 1266.

Tijdens de beginjaren van de Tachtigjarige Oorlog was het eiland Walcheren het toneel van heftige strijd tussen Geuzen en Spanjaarden. Vooral de kerkgebouwen werden op veel plaatsen verwoest. Op Walcheren is alleen de kerk van Gapinge vrijwel ongeschonden uit de strijd gekomen. De pastoors werden hierna vervangen door protestantse predikanten.

In 1577 was Petrus Dammannus de eerste predikant. Vanaf de negentiende eeuw werd nauw

samengewerkt met de kerkelijke gemeenten van Veere en Vrouwenpolder.

Tot de eigendommen van de kerk behoorden het gebouw met kerkhof en de pastorie. De toren dateert uit begin 1400. Tussen de toren en het koor, dat rond het midden van dezelfde eeuw werd gebouwd, trok men rond 1500 een schip van vier traveeën op. Tegen de zuidkant van de kerk werd een kleine sacristie gebouwd. Opmerkelijk is het ingangspoortje in het schip met hierboven een kruis. De toren, half in het schip ingebouwd, is met zijn vierkante onderbouw, achtkantig bovenstuk en H-vormige plattegrond een representant van een Vlaams type. Dezelfde type torens staan ook in 's-Gravenpolder en Ovezande. Links van de ingang is een traptoren aangebouwd, rechts zijn nog sporen van de verdwenen doopkapel te zien.

Sinds 1798 is de toren van de kerk gemeentelijk eigendom. De torenklok werd in 1943 door de Duitse bezetter gevorderd. In 1951 werd een nieuwe klok geleverd. Na de inundatie van Walcheren in 1944 zijn delen van de kerk verzakt. het herstel werd mede mogelijk gemaakt met steun van de Hervormde Gemeente van het Noord-Hollandse Opperdoes.

De preekstoel dateert uit 1637, het orgel is achttiende-eeuws en er zijn twee zestiende-eeuwse grafzerken te vinden.